

מסכת תמיד

פרק בשלשה מקומות

מאויב, ולא מלסטים⁽¹⁾ מצוה לשומרו. שאין שמירתו אלא כבוד לו. שהרי אינו דומה לפלטרין [ארמון] שיש עליו שומרין, לפלטרין שאין עליו שומרין⁽²⁾!

ושמירה זו מצותה כל הלילה⁽³⁾!

ואם ביטלו שמירה זו, עברו בלא תעשה, מלבד מה שביטלו מצות עשה.

שנאמר "ושמרתם את משמרת הקדש". ולשון "שמירה" — אזהרה הוא [כדאיתא בעירובין צו. — כל מקום שנאמר "השמר"

כה-ב מסכת תמיד עוסקת בענין סדר הקרבת התמיד.

כהקדמה למעשה עבודת הכהנים בקרבן התמיד, מתבאר בה תחלה סדר שמירת המקדש בלילה על ידי הכהנים, וכמו כן מתבאר בה מקום לינתם של הכהנים בלילה.

מתניתין:

שמירת המקדש מצות עשה היא.

ואף על פי שאין במקום המקדש פחד

אליכם⁽¹⁾.] אלא שטעם זה מתאים רק לשמירת המשכן. אבל במקדש, שהיו שערו מסוגרים, ליכא להאי טעמא.

ויעויין באבני נזר שם שכתב, דלפי הטעם שיש לשמור כדי למנוע כניסת טמאים, יש מקום לומר שאף בזמן הזה נוהגת מצות שמירה על מקום המקדש. שהרי פסק הרמב"ם דאף בזמן הזה, הנכנס לשם בטומאה חייב.

אלא דבחינוך מצוה שפח איתא להדיא, דמצות השמירה נוהגת רק בזמן הבית.

3. אבל המפרש כתב, דהשמירה היתה בין ביום ובין בלילה.

וכתבו המשנה למלך והבאר שבע שדבריו תמוהים.

וצריך עיון מקורם, במאי דפשיטא להו

1. וכן אינו מפני חשש גניבה, שהרי אין עניות במקום עשירות. ואם היו נגנבים כלי המקדש, היו קונים אחרים תחתיהם. ומשום זה לא היו מצריכים שמירה. מפרש ורא"ש.

אכן, אף שמשום כך אין צריך שמירה, מכל מקום צורת השמירה היתה כדרך ששומרים מפני הגנבים, שזהו דרך כבוד. אבני נזר, יורה דעה חלק ב סימן תמט.

2. ובמורה נבוכים חלק ג פרק מה, כתב עוד בטעם השמירה, שהיא בשביל שלא יכנסו לשם טמאים ושאר האסורים בביאת מקדש.

ובביאור הגר"א כתב, דהטעם לשמירה מפורש בפרשת קורח. [ונראה דכוונתו להא דכתיב "ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבודת האהל, וזר לא יקרב